RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.627 van 5 februari 1998
in de zaak A. 72.071/VII-14.921.

In zake : 1. Marc DE SCHEPPER,
2. Dirk TASSENT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat H. VAN DOOREN,
kantoor houdende te HAMME,
Stationsstraat 50

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

tussenkomende partij :

Lucie ROOMS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc DE SCHEPPER en Dirk TASSENT op 15 november 1996 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 22 augustus 1996 waarbij het beroep ingesteld door Lucie ROOMS tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamme van 20 februari 1996 houdende weigering van de milieuvergunning van de overplaatsing van haar veeteeltbedrijf met uitbreiding tot een gesloten varkenshouderij op de percelen kadastraal bekend onder Hamme, afdeling 2, Sectie C, perceelnummers 85, 120 aan "de Swaarveld" te Hamme, wordt ingewilligd en waarbij haar voor een periode van 20 jaar een milieuvergunning wordt verleend voor de exploitatie aldaar van een

gemengd veeteeltbedrijf met 975 varkens ouder dan tien weken, waarvan 120 zeugen en 5 runderen, een opslag van 10.000 liter mazout en van 2740 m³ dierlijke mest;

Gelet op het arrest nr. 64.972 van 4 maart 1997, waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van bovengenoemd besluit;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 27 juni 1997;

Gelet op de beschikking van 2 juli 1997 die de tussenkomst van Lucie ROOMS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag over de zaak opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen ;

Gelet op de beschikking van 29 september 1997, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 november 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. VAN DOOREN die verschijnt voor verzoekers, van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekers zijn omwonenden van de varkenshouderij gelegen aan de "Swaarveld" te Hamme waarvoor de tussenkomende partij, Lucie ROOMS, met de thans bestreden beslissing een vergunning kreeg.

1.2. Op het ogenblik van het indienen van de thans in het geding zijnde milieuvergunningsaanvraag beschikte de tussenkomende partij over een vergunning voor :
- 8 zeugen, 2 stuks jongvee, 2 paarden (tot 18 oktober 2007);
- 60 zeugen (tot 13 augustus 2000);
- bovengrondse opslag van 2.500 liter mazout;
- opslag van 400 m^3 mest (tot 23 december 2012).
Deze vergunningen hebben betrekking op een inrichting gelegen aan de "Spurt".

1.3. Op 27 december 1995 dient Lucie ROOMS een vergunningsaanvraag in waarvan het voorwerp omschreven wordt als volgt :

> "De exploitatie van een nieuwe inrichting, verplaatsing bestaand bedrijf".

Bij de aard en technische kenmerken van de inrichting staat te lezen dat de aanvraag betrekking heeft op een gemengd bedrijf met 975 varkens ouder dan 10 weken (waarvan 120 zeugen), 5 inheemse grote

zoogdieren, de opslag van 10.000 liter mazout en de opslag van 2.740 m³ mest.

In bijlage 1 bij de milieuvergunningsaanvraag staat onder meer te lezen :

> "Betreft : Verplaatsing bestaand bedrijf
> Nieuwe gesloten varkenshouderij
> (...)
> Bijgevoegd vindt u mijn milieuvergunningsaanvraag om mijn bestaande varkenshouderij, gelegen op de rand van een woongebied over te plaatsen naar een nieuwe inplanting. (...) Daarom wens ik het bedrijf nu over te plaatsen naar een nieuwe inrichting. (...)
> Ik zie af van de vergunning op het bestaand bedrijf bij integrale goedkeuring van bijgevoegde milieuvergunningsaanvraag en daaropvolgende bouwaanvraag.
> (...)".

Die nieuwe inplanting is gesitueerd aan de "Swaarveld" te Hamme.

1.4. In het kader van het openbaar onderzoek worden ongeveer 1150 schriftelijke en mondelinge bezwaren ingediend.

1.5. op 20 februari 1996 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamme de gevraagde milieuvergunning.

1.6. Met een aangetekend schrijven van 25 maart 1996 stelt Lucie ROOMS bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen beroep in tegen dit weigeringsbesluit.

1.7. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen ingewonnen.

Op 3 mei 1996 adviseert het bestuur milieuvergunningen het beroep van Lucie ROOMS te verwerpen en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 20 februari 1996 te bevestigen.

In dat advies staat onder meer te lezen dat de geplande inrichting gelegen is in een agrarisch gebied, op een afstand van ca. 240 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, dat "de aanvraag, naast het gedeelte bedrijfsverplaatsing, eveneens een verdere uitbreiding betreft met 813 varkens tot een totale dierenpopulatie van 975 varkens en 5 grote zoogdieren", dat de vergunningsaanvraag niet volledig voldoet aan de afstandsregels van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), in casu een minimumafstand van 250 meter tot het woongebied, dat de inplanting van het varkensbedrijf een aantasting van de open ruimte voor gevolg zal hebben en dat "het woongebied zich bevindt in de richting van de overheersende zw-winden".

Op 7 mei 1996 adviseert de Vlaamse Landmaatschappij ongunstig omdat de aanvraag "niet verenigbaar is met de door de Vlaamse Landmaatschappij gehanteerde criteria in verband met de beheersing van de nutriëntenproduktie in Vlaanderen".

Op 6 juni 1996 adviseert de provinciale milieudeskundige ongunstig daar volgens de ingediende plannen en het kadastraal plan niet voldaan is aan de afstandsregels en de inplanting van het bedrijf een aantasting van de open ruimte met zich meebrengt. Uit het advies blijkt ook dat er voor de nieuwe locatie nog een bouwvergunning moet worden aangevraagd.

Tijdens haar vergadering van 11 juni 1996 adviseert de provinciale milieuvergunningscommissie ongunstig. In dat advies besluit de commissie als volgt :

> "De Commissie stelt vast dat de nieuwe inplantingsplaats van het veeteeltbedrijf
> 1. niet volledig voldoet aan de afstandsregels van Vlarem II op basis van het plan gevoegd bij het dossier;
> 2. de open ruimte zou aangetast worden;

3. de nodige verkeersinfrastructuur voor het transport (ligging aan niet-verharde weg) ontbreekt;

4. woongebied ten NO van het bedrijf, zodat dit ongunstig gelegen (is) ingevolge de overheersende zuidwestenwind en reukhinder derhalve onvermijdelijk is.

De Commissie adviseert ONGUNSTIG en stelt voor het vergunningsbesluit te vernietigen (schending bindende bepalingen Vlarem II/aantasting open ruimte, reukhinder)".

1.8. Met een aangetekend schrijven van 12 juni 1996 bezorgt Lucie ROOMS aan de voorzitter van de provinciale milieuvergunningscommissie een opmetingsplan waaruit moet blijken dat de afstand van de varkensstallen tot de dichtstbijgelegen woonzone zeker 250 meter bedraagt.

1.9. Op 30 mei 1996 besluit de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de termijn voor de behandeling van het beroep met één maand te verlengen tot 25 augustus 1996.

1.10. Op 22 augustus 1996 neemt de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de thans bestreden beslissing.

1.11. Uit het verzoekschrift tot tussenkomst blijkt dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij besluit van 10 oktober 1996 de tussenkomende partij een vergunning heeft verleend voor een termijn van 5 jaar voor de exploitatie van haar bestaande inrichting te Spurt 11 a te Hamme, omvattende 112 zeugen, 50 mestvarkens, 2 paarden, 2 koeien , 400 m^3 mestopslag en een aantal aanhorigheden;

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat aangezien verzoekers op circa 240 en 280 meter van de geplande inrichting wonen, zij niet over een voldoende belang beschikken;

2.1.2. Overwegende dat, gelet op de aard van de verleende vergunning, te weten de exploitatie van een gemengd veeteeltbedrijf met 975 varkens, een opslag van 10.000 liter mazout en 2740 m³ dierlijke mest, de door de verwerende partij beweerde afstand tussen de woningen van verzoekers en de geplande gesloten varkenshouderij verzoekers niet het rechtens vereiste belang bij hun beroep ontneemt;

2.2.1. Overwegende dat de tussenkomende partij nog doet gelden dat zij zelfs zonder het bestreden besluit nog over een stilzwijgende milieuvergunning beschikt; dat zij in essentie betoogt dat het besluit van 30 mei 1996 van de bestendige deputatie tot verlenging met één maand van de termijn om over het beroep uitspraak te doen niet afdoende is gemotiveerd; dat zij daaraan toevoegt dat een eenvoudige lezing van het administratief dossier leert dat het om een eenvoudige klasse 2 vergunning gaat; dat zij daaruit concludeert dat voornoemd besluit op grond van artikel 159 van de grondwet buiten toepassing moet worden gelaten, zodat de bestendige deputatie te laat uitspraak heeft gedaan over het tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van 20 februari 1996 ingestelde beroep;

2.2.2. Overwegende dat het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 30 mei 1996 als volgt is gemotiveerd :

> "Overwegende dat het juridisch, administratief en technisch onderzoek van het beroepsdossier een vrij complexe aangelegenheid is, waardoor het niet mogelijk blijkt dit onderzoek binnen de normaal gestelde termijnen af te ronden; dat er derhalve redenen voorhanden zijn om de termijn van behandeling te verlengen";

dat de daarin opgegeven reden tot verlenging van de termijn met een maand om over het beroep uitspraak te

doen, voldoet aan de eis van de formele motivering; dat, immers, met die motivering de verwerende partij voldoende duidelijk maakt waarom tot een termijnverlenging werd besloten; dat, in acht genomen het gegeven dat talrijke adviezen dienden te worden ingewonnen, dat in het kader van het openbaar onderzoek in eerste aanleg van de kwestieuze vergunningsaanvraag ongeveer 1150 bezwaren werden ingediend, dat blijkens de bewoordingen van de aanvraag het zowel om de "verplaatsing van een bestaand bedrijf" als om een vergunning van een "nieuwe gesloten varkenshouderij" ging, die motivering niet als kennelijk onredelijk voorkomt; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

2.3.1. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat er geen vergunningsplicht bestaat, omdat het gewestplan Dendermonde juridische geldigheid en rechtskracht mist en ook niet tegenstelbaar is;

2.3.2. Overwegende dat het al dan niet milieuvergunningsplichtig zijn van een inrichting niet voortvloeit uit de gewestplanbestemming maar uit het milieuvergunningsdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3.1. Overwegende dat verzoekers een tweede middel ontlenen aan de schending van artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen; dat zij betogen dat evengenoemd artikel bepaalt dat gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt slechts mogen worden opgericht op ten minste 300 meter van een woongebied, terwijl uit de vaststellingen van onder meer de provinciale milieudeskundige blijkt dat slechts een afstand wordt gelaten van ongeveer 240 meter en dat ook

uit het opmetingsplan van de door de tussenkomende partij aangestelde landmeter blijkt dat slechts een afstand van 250 meter wordt gelaten; dat zij doen gelden dat geen beroep kan worden gedaan op de uitzondering waarin die bepaling voorziet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven, daar blijkens artikel 2.4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) het uitbreiden van een inrichting wordt gedefinieerd als "het vergroten in capaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen waarop de geldende vergunning betrekking heeft", hetgeen te dezen niet het geval is vermits de aanvraag van de tussenkomende partij de verplaatsing betreft van haar bedrijf van het adres Spurt 9 a te Hamme naar het Swaarveld te Hamme;

3.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij betogen dat na verplaatsing de aanvraag van de tussenkomende partij wel degelijk een uitbreiding betreft, zodat artikel 11 van voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972 niet toepasselijk is;

3.3.1. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat het gewestplan "Dendermonde" niet tegenstelbaar is omdat eensdeels het enkel werd vermeld en niet bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt, daar het geen "excerpten" t.t.z. "letterlijke delen" van het koninklijk besluit van 7 november 1978 bevat en omdat anderdeels het advies van de commissie van advies enkel in het Nederlands is gepubliceerd, terwijl dat advies deel uitmaakt van de bekendmaking bij uittreksel van het koninklijk besluit tot vaststelling van het gewestplan, zodat de bepalingen van de taalwetgeving op het advies van toepassing zijn; dat zij desbetreffend ook nog verwijst naar artikel 84

van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;

3.3.2. Overwegende dat de tussenkomende partij ook nog opwerpt dat voornoemd gewestplan geen juridische geldigheid en rechtskracht bezit daar het enkel mede werd ondertekend door de staatssecretaris voor streek-economie en niet door de minister, hetgeen indruist tegen artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 maart 1972 betreffende de staatssecretarissen; dat zij ook nog opwerpt dat het gewestplan juridische geldigheid en rechtskracht zou missen wanneer het koninklijk besluit zelf alsook de kaartbladen van het gewestplan niet zouden zijn ondertekend door de Koning; dat zij verzoekt dat het auditoraat de originele kaartbladen en het koninklijk besluit zou opvragen teneinde te onderzoeken of deze door de Koning zijn ondertekend;

3.4.1. Overwegende, wat het eerste argument aangaande de niet-tegenstelbaarheid van het gewestplan "Dendermonde" betreft, dat het dispositief van het koninklijk besluit van 7 november 1978 tot vaststelling van het gewestplan "Dendermonde" luidt als volgt :

> "Art. 1 Het hierbijgevoegd plan met de daarbij behorende aanvullende stedebouwkundige voorschriften vormt het gewestplan Dendermonde.
> Het plan bestaat uit 21 ortofotoplans die de bestaande toestand aanduiden, uit 10 kaarten die de juridische toestand weergeven en uit 10 kaarten die de bestemmingsgebieden omschrijven.
> Art. 2. Onze staatssecretaris voor Streekeconomie is belast met de uitvoering van dit besluit";

dat in het Belgisch Staatsblad van 21 november 1978 volgende tekst werd gepubliceerd :

> "Bij Koninklijk besluit van 7 november 1978 is het gewestplan ’Dendermonde’ vastgesteld.
> Dit gewestplan wordt gevormd door een plan met daarbij behorende aanvullende stedebouwkundige voorschriften.

Dit plan bestaat uit eenentwintig ortofotoplans die de bestaande feitelijke toestand aanduiden, uit tien kaarten die de rechtstoestand weergeven en uit tien kaarten die de bestemmingsgebieden omschrijven.

In het Belgisch Staatsblad van heden verschijnt de tekst van het advies van de commissie van advies voor de streek Oost-Vlaanderen betreffende het gewestplan 'Dendermonde'.

De Staatssecretaris voor Streekeconomie is belast met de uitvoering van dit besluit";

dat de in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde tekst inhoudelijk volledig overeenstemt met het dispositief van het koninklijk besluit van 7 november 1978; dat dergelijke publicatie a fortiori voldoet aan de minder strenge vereiste van publicatie bij uittreksel, gesteld in de toen toepasselijke artikelen 10 en 13 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962; dat met publicatie bij uittreksel immers bedoeld wordt een publicatie bij wijze van samenvatting; dat het eerste onderdeel van de exceptie niet kan worden aangenomen;

3.4.2. Overwegende, wat het tweede argument aangaande de niet-tegenstelbaarheid van het gewestplan "Dendermonde" betreft, dat de bekendmaking van het advies van de commissie van advies voor de streek Oost-Vlaanderen geen deel uitmaakt van de bekendmaking bij uittreksel van het koninklijk besluit tot vaststelling van het gewestplan "Dendermonde", maar een afzonderlijke bekendmaking is, welke wordt opgelegd ingevolge de uitdrukkelijke bepaling van artikel 10, eerste lid van de stedenbouwwet; dat geen tekst bepaalt dat de publicatie van dit advies ook in het Frans dient te geschieden; dat dit advies op rechtmatige wijze alleen in het Nederlands werd bekendgemaakt; dat de verwijzing naar artikel 84 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen niet relevant is, nu het gewestplan "Dendermonde" werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 november 1978 en werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van

21 november 1978, tegelijk met het advies van de commissie van advies voor de streek Oost-Vlaanderen;

3.4.3.1. Overwegende, wat het ontberen van "de juridische geldigheid en rechtskracht" betreft, daar het gewestplan enkel is medeondertekend door de staatssecretaris en niet door de minister, dat bij koninklijk besluit van 22 juni 1977 houdende bepaling van de bevoegdheden van de staatssecretarissen met gewestelijke bevoegdheid, de Staatssecretaris voor Streekeconomie werd belast met de uitoefening van de bevoegdheden betreffende, onder meer het beleid inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw en dat bij koninklijk besluit van 29 juni 1977 houdende uitbreiding van de bevoegdheden van de Staatssecretaris voor Vlaamse Streekeconomie deze staatssecretaris werd gemachtigd om reglementaire koninklijke besluiten in verband met de streek- en gewestplannen en met de gemeentelijke plannen van aanleg alleen mede te ondertekenen, in afwijking van de artikelen 2, 3° en 3 van het koninklijk besluit van 24 maart 1972 betreffende de staatssecretarissen; dat dienvolgens de minister het gewestplan "Dendermonde" niet mee diende te ondertekenen;

3.4.3.2. Overwegende dat de voor het eerst ter te-rechtzitting door de tussenkomende partij tegen voor-noemde koninklijke besluiten van 22 en 29 juni 1997 aangevoerde grieven wegens laattijdigheid als onontvankelijk worden verworpen;

3.4.4.1. Overwegende, wat de geopperde mogelijke niet ondertekening door de Koning van de kaartbladen van het gewestplan "Dendermonde" betreft, dat luidens artikel 12 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, thans artikel 10 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, "het gewestplan bevat 1. de aanduiding van de bestaande toestand; 2. de

maatregelen van aanleg, vereist om te voldoen aan de economische en de sociale behoeften van het gewest; 3. de maatregelen ter verbetering van het net der voornaamste verkeerswegen. Het kan eveneens bevatten : 1° algemene voorschriften van esthetische aard; 2° geheel of ten dele de zaken die in een gemeentelijk algemeen plan zijn opgenomen overeenkomstig de navolgende opsomming"; dat dienvolgens de kaartbladen deel uitmaken van het koninklijk besluit zelf houdende vaststelling van een gewestplan; dat om rechtsgeldig te zijn, niet elke bladzijde van een koninklijk besluit dient ondertekend te zijn door de Koning; dat het volstaat dat de Koning een koninklijk besluit van één handtekening voorziet; dat dienvolgens ook niet elk kaartblad dient te zijn ondertekend door de Koning;

3.4.4.2. Overwegende, voorts, dat de tussenkomende partij niet aanvoert dat het koninklijk besluit zelf niet is ondertekend door de Koning; dat zij enkel stelt dat er "twijfel (is) of het besluit zelf door de Koning ondertekend is"; dat de uiting van twijfel niet als een ontvankelijke exceptie kan worden beschouwd;

3.4.5. Overwegende dat de tussenkomende partij niet heeft aangetoond dat het gewestplan "Dendermonde" niet tegenwerpelijk en niet rechtsgeldig is;

3.4.6.1. Overwegende dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen de bestemmingsvoorschriften voor agrarische gebieden omvat en onder meer bepaalt :

> "(...) Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op tenminste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 m en

100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. (...)";

3.4.6.2. Overwegende dat aangezien verzoekers de schending aanvoeren van evengeciteerd artikel 11 om reden dat de afstand tussen de inrichting van de tussenkomende partij en een woongebied minder dan 300 m bedraagt, zij meteen impliciet stellen dat het woongebied in kwestie geen woongebied is met landelijk karakter, waarvoor artikel 11 geen afstandsregel voorschrijft; dat de exceptie van de tussenkomende partij dat het middel onontvankelijk is omdat verzoekers niet verduidelijken welke de aard is van het woongebied dat te kort bij de inrichting ligt, niet opgaat;

3.4.6.3. Overwegende dat ook niet opgaat het betoog van de tussenkomende partij dat de afstandsregels vastgelegd in voornoemd artikel 11 een "botsing" inhouden met de afstandsregels vastgelegd in het Vlarem II, dat nochtans van recentere datum is; dat het gegeven dat de afstandsregels neergelegd in artikel 11 niet helemaal gelijklopend zijn met de afstandsregels van het Vlarem II, niet betekent dat zij tegenstrijdig zijn; dat in acht genomen het gegeven dat de wetgeving op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening enerzijds en de reglementering op de hinderlijke, gevaarlijke en ongezonde inrichtingen anderzijds, in principe verschillende doeleinden nastreven, de afstandsregels opgelegd in de stedenbouwwet enerzijds en in het Vlarem II anderzijds cumulatief moeten worden toegepast;

3.4.6.4. Overwegende dat de vraag of, zoals de verwerende en de tussenkomende partij betogen, de verleende milieuvergunning betrekking heeft op een inrichting die kan worden beschouwd als een uitbreiding van een bestaand bedrijf negatief dient te worden beantwoord; dat immers het bestaand bedrijf van de tussenkomende partij dat aan de Spurt is gelegen

ruimtelijk gezien helemaal niet aansluit bij het geplande bedrijf aan het Swaarveld waarvoor de tussenkomende partij de bestreden vergunning heeft verkregen; dat op de percelen aan het Swaarveld geen bedrijf voorhanden is, noch enig bouwwerk werd opgericht, noch daartoe een bouwvergunning werd verleend;

3.4.6.5. Overwegende dat niet wordt betwist dat de geplande inrichting is gelegen op minder dan 300 meter van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter; dat dienvolgens het tweede middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 22 augustus 1996 waarbij het beroep ingesteld door Lucie ROOMS tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamme van 20 februari 1996 houdende weigering van de milieuvergunning van de overplaatsing van haar veeteeltbedrijf met uitbreiding tot een gesloten varkenshouderij op de percelen kadastraal bekend onder Hamme, afdeling 2, Sectie C, perceelnummers 85, 120 aan "de Swaarveld" te Hamme, wordt ingewilligd en waarbij haar voor een periode van 20 jaar een milieuvergunning wordt verleend voor de exploitatie aldaar van een gemengd veeteeltbedrijf met 975 varkens ouder dan tien weken, waarvan 120 zeugen en 5 runderen, een opslag van 10.000 liter mazout en van 2740 m³ dierlijke mest.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf februari 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**